

на главата, а зиме съ голѣмъ
лисичи или овчи калпакъ. Облѣ-
ченъ билъ съ проста степана риза,
дълга до колѣнетѣ, цепнага на
гърдитѣ и препасана съ коланъ.
Зиме върху тази риза билъ на-
метнатъ ямурлукъ, нашаренъ по-
нѣкога съ гайтани, безъ ржжави
и съ гугла на главата. Надъ ри-
зата носѣлъ гащи, нѣкога дълги
до петитѣ. Билъ е босъ или пъкъ
въ студъ билъ обутъ съ дълги
кожени обуца. Съ него вървѣла
и жена му. Тя била забрадена съ
широка ленена или кълчищна
кърпа. Облѣчена била въ кжса
горна дреха и съ надипленъ
сукманъ, боса или съ кожени
обуца и най-често съ хурка и съ
вретено въ ржка, а въ цедилката
на гърба ѝ дете, което спи, плаче
или се радва. Въ студа се ови-
вала съ платъ като пелерина или
мантия. Хитриятъ грѣкъ, свитъ въ
дългата си мантия, която прехвър-
лялъ презъ рамото си и стискалъ
крайщата ѝ въ лѣвата си ржка,
обутъ въ кожени сандали, пре-
срѣщалъ просіяния тракиецъ и
му купувалъ често пжти на без-
ценица стоката, за да му продаде
скжпо и прескжпо смокини, синци,
бодове, огледалца, стъкла, разни
грънци, нашарени съ разноцвѣтни
фигури, металически гривни, гер-
дани, сждини и други. Между мно-
жеството на пазара и край дюкя-
нитѣ се виждали и богатитѣ гър-
кини, съ бухнали коси, навити отъ
тѣхнитѣ робини най-кокетно и об-
лѣчени съ дълги, сдиплени най-
разновидно мантии. Тѣ гледали

съ любопитство, но и съ над-
менность на тракийското просто-
людие.

На пристанището десетки и сто-
тици работници-робѣ бързали да
натоварятъ изпразнения корабъ,
за да бжде подкаранъ следъ това
съ скоростъта почти на сегашенъ
товаренъ параходъ отъ греблата
на други десетици и стотици робѣ,
подъ такта на оркестра отъ флей-
тисти, разположени на носа на
кораба и чакащи заповѣдь да
засвирятъ.

* *
*

Грѣцкитѣ колонии забогатѣли
и станали приятни градове, укра-
сени съ хубави паметници, съ
разкошни храмове, статуи и други
обществени сгради. За размѣра
на богатството, напримѣръ на града
Аполония (Созополъ) свидетелст-
вува величествената статуя на бога
Аполонъ, който билъ покрови-
тельтъ на града. Тя била изваяна
отъ бронзъ отъ великия грѣцки
ваятель Каламисъ презъ V в.
пр. Хр. за около 100 милиона
сегашни левове и била поставена
на издигнато мѣсто, за да хвърля
блѣсъкъ отъ позлатата си и да
се вижда както отъ морето, тъй
и отъ сушата. Сжщо и въ градъ
Одесусъ (Варна). Тамъ пъкъ билъ
издигнатъ при самото пристанище
великолепенъ храмъ на Великия
Богъ, който билъ богъ покрови-
тель на града. Храмътъ билъ по-
строенъ върху гжста мрежа отъ
колове, побити дълбоко въ земята.
Хубаво изработени отъ мряморъ